

Høringssvar fra Innlandet Idrettskrets:

Rapport fra Idrettsrådsutvalget

- fremtidig organisering, finansiering og idrettsrådets rolle

Innledningsvis en takk for at vi får muligheten til at det gjennomføres en høring om Rapporten fra Idrettsrådsutvalget.

Vi i Innlandet idrettskrets har gitt våre idrettsråd flere alternative måter å svare på:

- Bidra til et felles svar fra idrettsrådene i Innlandet via et forms-skjema, administrert av Innlandet Idrettskrets
- Bidra til det samme felles svar ved å sende e-post til Innlandet Idrettskrets.
- Alternativ svare selvstendig på høringen. Hvis så skulle skje, ønsker vi informasjon så vi vet omfanget av antall svar fra Innlandet.

Resultat – ingen svar via forms-skjema, et svar sendt på e-post, og et idrettsråd har varslet at de sender selvstendig svar. Oppsummert – to svar fra idrettsråd, hvor et av idrettsrådene blir toneangivende sammen med innspill fra idrettskretsens styre. Høringssvaret går direkte på de spørsmål som det ønskes svar på.

IDRETTSRÅDENES FINANSIERING:

1. Alle ønsker at dagens «5%» av LAM kan videreføres som en permanent ordning, og som kanskje kunne økes til 10% i de tilfeller dette kan bidra til en profesjonalisering ved å ansette en daglig leder for ett eller flere idrettsråd – hvor dette er naturlig. Primært en sone-organisering i tråd med de interkommunale politiske (IPR), eller mellom idrettsråd hvor det faller seg naturlig. Nabo-kommuner har i dag et vidt samarbeid, så hvorfor ikke innen idrett? Bakteppe:

I Innlandet er det ikke mange idrettsråd som har tatt i bruk denne ordning, av ulike årsaker.

- a. Ordningen er ikke permanent, altså et usikkert grunnlag for eventuell profesjonalisering.
- b. Idrettsrådene ønsker mest mulig midler til de som bedriver aktivitet.
- c. For mange idrettsråd har nok med selv - til å fungere som et organisasjonsledd. Få idrettslag i kommunen, som heller ikke ser nytten av idrettsrådet annet enn til å fordele LAM.
- d. De som tar oppgaven i idrettsrådet har allerede verv i de lokale idrettslagene, og prioriterer den frivillige jobben.

Konsekvens av videreføring av 5%: Mulighet for større profesjonalisering, og gir idrettsrådets frivillige mulighet for kompetansepåfyll ved å delta på felles arrangement nasjonalt eller på fylkesnivå.

2. Kravet til kommunalt bidrag tilsvarende 5% bør frafalles. Mange idrettsråd opplever at alle utgifter mot idrett kuttes mer og mer, og tilskudd til et frivillig idrettsråd sitter langt inne for

mange kommuner.

3. Andre finansieringsmåter som idrettsstyret kan vurdere:
 - a. At idrettsråd får tilskudd via post-fordelingen, gjerne via post 1 slik at idrettsrådenes rolle, ansvar og funksjon løftes. Kan gjerne administreres etter retningslinjer fra idrettskrets, så lenge vi snakker om øremerkede midler i tillegg til (viktig) idrettskretsens tildeling via post 1.
 - b. Tilskudd til idrettsråd via fylkeskommunale tilskudd.
Dette er ikke diskutert i Innlandet, men vil kunne bringes på banen. Veldig gode argument for en slik løsning for å opprettholde de gode bomiljøer i et fylke med store demografiske utfordringer.
 - c. Tilskudd via IPR – forutsatt at «sonemodell» innføres.
 - d. At det blir en lovpålagt oppgave for kommuner å gi tilsvarende 5% fra LAM.

IDRETTSRÅDENES ORGANISERING:

4. Innlandet er stort, lange avstander, store demografiske utfordringer – som vi har lært kommer til å fortsette i mange år framover. Primært støtter vi mest mulig kommunale idrettsråd. Men for å opprettholde idrettsrådets funksjon, gir demografien – ikke bare utfordringer – men også et behov for fleksible løsninger tilpasset ønskene fra idrettsrådene, idrettslagene og ikke minst kommunene. Derfor «ja» til å ha flere redskaper i verktøykassa.
 - a. Sonemodell: Ja – i enkelte tilfeller og da gjerne hvor sone tilsvarer geografisk område for et interkommunalt politisk råd.
 - b. Felles daglig leder for flere idrettsråd: Kan være aktuelt i de områder hvor kommuner har stort samarbeid og hvor sammenslåing foreløpig ikke er aktuelt.
 - c. Nettverk for daglig ledere: Med kun 20% daglig leder i et av våre idrettsråd, blir dette et lite og intimt nettverk 😊. Men vi ser helt klart nytten av dette når/hvis det blir en økt profesjonalitet i idrettsrådene. Men det er viktig at formålet med et slik nettverk er tydelig, og at det ikke blir et ekstra «idrettspolitisk» ledd i tillegg til de politisk valgte idrettsrådsmedlemmer.
 - d. Nettverk for styreleder og daglig leder: Ja – en ide som tas med i vårt videre arbeid. Forutsetter at oppstart blir organisert via idrettskrets og som kan fungere som «sekretariat» for «IRSU Innlandet» inntil det er selvgående.
 - e. Tettere oppfølging fra idrettskrets (eks fadderordning): Innlandet idrettskrets har fadderordning, hvor styremedlemmer skal følge opp og minimum være til stede en gang pr år (helst årsmøte). Fungerer bra der hvor styremedlemmene virkelig engasjerer seg.

I 2025 har idrettskretsens administrasjon gjennomført to runder til idrettsrådene i form av sone-møter, sone tilsvarende IPR. Dette er godt mottatt av de idrettsråd som fungerer. Tema i runde 1 var anlegg og mulige samarbeidsarenaer. Runde 2 (pågående) har tematikk (internt, eksternt og idrettspolitikk) og videreføring av samarbeidstanken.

5. Innlandet idrettskrets foreslo på siste Idrettsting å heve grensen for antall idrettslag det måtte være i en kommune for å ha idrettslaget skulle være et tilsluttet et idrettsråd. Dessverre falt dette forslaget. Forslaget ble fremmet fordi vi vet at idrettslagene i enkelte kommuner ikke ønsker idrettsrådet – blant annet fordi de ikke ser behovet, har nok med å skaffe frivillige til idrettslagene, samarbeidet mellom idrettslagene er godt, anleggsutvikling er å ivareta alt for mange anlegg i forhold til aktivitet mm.

Derfor kunne nevnte grense godt kunne heves også utover vårt opprinnelige forslag. Et alternativ til vårt forslag er at idrettsrådet kan utvides til et «aktivitetsråd» hvor øvrig frivillighet i lokalsamfunnet finner sammen for nettopp å skape de gode bo-miljøer og livslang aktivitet (inkludert idrett).

IDRETTSRÅDENES ROLLE I ORGANISASJONEN OG DERES RESPEKTIVE KOMMUNER:

6. Med henvisning til vår idrettsrådturne (runde 2), så avdekket vi et stort behov for kunnskap om hvorfor og hvordan idrettsrådet skal arbeide idrettspolitisk – også mot kommune. Forhåpentligvis er vårt bidrag til kompetansepåfyll et virkemiddel til å sette idrettsrådene i posisjon til å ta en idrettspolitisk rolle overfor kommune. Samarbeidsavtale, faste møtepunkter politisk/administrativt, høringer i alt som berører idretten, fra kommunens samfunnsdel til arealplaner og budsjett, politisk påvirkning, «idrettens time» og møter med utvalg er bare noen elementer som «selges» inn som ideer. Samtidig må vi sørge for at idrettsrådet har legitimitet fra idrettslagene. Dette er kanskje en like lang vei å gå som overfor kommune og de folkevalgte.
7. Dagens organisering er ikke hinderet for samarbeid med kommune. Den største utfordringen mener vi er kompetanse på begge sider – idrettsrådets kompetanse og forståelse av sin rolle, og ikke minst kommunens forståelse om hvilken nytte de selv kan ha av et velfungerende idrettsråd. Om mye møteplasser skal etableres, så må dette komme fra «grasrota» - idrettsrådene selv. Vi kan se for oss ulike løsninger. Ledermøter hvert halvår, fysiske samlinger, sonemøter, ulike opplæringstiltak (anlegg, idrettsrådets styrearbeid i praksis, idrettspolitikk inkludert valgkamp mm) er også med å bringe idrettsrådene sammen.
8. Primært må idrettsrådene selv se sin posisjon, og begynne arbeidet med å fylle sin funksjon. Som idrettskrets er dette vår primære rolle. For mange er ikke der enda, selv store idrettsråd har en liten vei å gå. Når dette er på plass, så vil anerkjennelsen av idrettsråd først og fremst bli synlig når det følger midler med den funksjon idrettsrådet skal utføre. Midler som setter de frivillige i stand til å kunne utføre arbeidet uten å bruke «sine egne penger». Så om idrettsråd kunne bli en del av postmidlene, så ville nok mange være meget tilfreds. Som idrettskrets er vi avhengig av fylkeskommunale midler, og pr i dag er det ikke øremerkede midler til våre idrettsråd. Om dette kan bli en mulig finansieringskilde? Kanskje, men som et idrettspolitisk organisasjonsledd, bør eventuell finansiering være via

postmidlene.

9. For våre idrettsråd uten ansatte dekkes idrettsrådenes primære kompetansebehov via idrettskrets/NIF. Men for de som velger å ansette daglig leder, så fremtvinger det andre kompetansebehov. Behov som ikke bare IR, mens også IL, vil ha behov for. Nå er ikke arbeidsrett noe idrettsorganisasjonen skal gi råd på, men en veileder i «hvor ta kontakt» kan være et tiltak til flere enn idrettsråd.

På vegne av styret i Innlandet idrettskrets

Inger Lilleby Fløgum

Styreleder Innlandet idrettskrets